

לקט מהספרות המקצועית במטעים

בעית הנימטודות

בקליפורניה מעריכים את הנזק, שנגרם ע"י נימטודות, ל-87.500.000 דולר לשנה. אוניברסיטת קליפורניה קבלה תקציב של 227.500 דולר לשם הרחבת המחקר בבעיה זו. (Calif. Citr. Jan. 1953)

המטעים במצרים

המטעים במצרים משתרעים על 600.000 דונם; מזה תופס התמר כ-160.000—200.000 דונם; ההדרים 150.000 דונם; ענבי מאכל 100.000 דונם; מנגו 36.000 דונם; בננות 30.000 דונם; גויאבות 20.000 דונם; תאנים 12.000 דונם; זיתים 8.000 דונם; גלעיניים (שזיפים יפניים ומישמשים) — 8.000 דונם; שונות — 20.000 דונם.

(Hodgman, R. W.: Highlights of a Year in North Africa, Calif. Citr. Jan. 1953).

נטיעת פרדם חדש על אדמת פרדם זקן

לפני נטיעת הדורים על אדמת פרדם עקור, יש לחטא את הקרקע בד. ד. זהו שצריך להכניסו לתוך בורות בעומק של 25 ס"מ, בערך, וברוחק של 50 ס"מ אחד מהשני — באדמות הקלות; באדמות כבדות, המרחק בין בור לבור — 35 ס"מ. משתמשים ב-1½—1 אוקיה נוזלית (fluid ounce) של ד. ד. לכל בור ומכסים מיד את הבור בעפרתו. את הפעולה יש לבצע כשהקרקע רטוב ולנטוע רק כעבור שנים שלושה חדשים אחר טיפול זה (טוב לבצע את הפעולה בינואר ולנטוע באביב).

(Paul Moor: Calif. Citr. Jan. 1953).

גידול המישמש בלנגדוק (צרפת)

הגורמים הקובעים את התפתחות המישמש הם: (1) האקלים: למישמש דרוש אקלים חם ויבש, בלא קרה באביב.

(2) קרקע: המישמש דורש קרקע מתלחל ועמוק; הוא סובל באדמות כבדות.

(3) הכנה: לבחירת הכנה חשיבות ראשונה במעלה; בצרפת משתמשים בכנות שונות, אך המוצ' לחות ביניהן היא המישמש. כנה זו מתאימה לקרקעות עמוקים, המכילים אחוז מסויים של גיר. במטעי שלחן אפשר להשתמש בכנת המירובלן, אך אין להשתמש בכנה זו במטעי בעל. האיחוי בין המישמש והמירובלן אינו טוב ביותר, ולעתים נשבר העץ במקום האיחוי.

בקרקות רטובות אפשר להשתמש בשזוף ריץ קלוד, בתור כנה למישמש. אך מוטב שלא לנטוע מישמש באדמות כאלה.

השקד מתאים ככנה לאדמות גיריות ויבשות.

אולם יש זנים, אשר אחוים עם השקד אינו עולה יפה; שני זנים בעלי טיב מעולה — לואיזט ופולוני — מתאחים יפה עם השקד.

בזמן האחרון נעשים נסיונות בכנה חדשה — בן-כלאים בין האפרסק והשקד.

כדי שהמישמש יתן יבולים גבוהים זקוק הוא לאדמות פורייות, וזיביל. בין הזנים המצטיינים: "בולידה" — זן בכיר מאד; "אדום מרוסיליון" (Rouge de Roussilon) — אפיל יותר; "פולוני" ועוד.

(Bonnid, I., Le Culture de l'Arbicotier dans le Languedoc Fruits, Nov. 1952).

יבולי השקדים בעולם

ייצור שקדים קלופים בארצות שלחוף הים-התיכון היה לפני שנה 92.000 טון. ייצור ממוצע בשנים 1941—1950 היה 68.000 טונות. העליה היתה גדולה ב-1952 הודות ליבולים הגבוהים באיטליה וכפרד.

הארץ	1951 — טונות	1952 — טונות
איטליה	25.000	47.000
ספרד	26.000	30.000
אירן	7.700	6.900
פורטוגל	3.400	4.600
מרוקו הצרפתית	3.500	2.600
צרפת	600	900
ס"ה	66.000	92.000

(Italia Agr. No. 12, 1952).

ריפוס עלי הדורים בשתן כמקור לחנקן

אחרי הצלחת הריסוסים ביסודות קורט (נדירים, אבץ ועוד) ניסו בקליפורניה לרסס בשתן במקום דישון הקרקע בחנקן. כיון שהנסיונות הראו, כי השתן נספג יפה ע"י עלי הדורים והוא מכיל אחוז גבוה של חנקן — בוצעו בפרדסים שונים ריסוסים בשתן.

הריכוז היה של 7.5 ק"ג שתן ל-100 גלון מים. הריסוסים בוצעו במועדים שונים — בין פברואר ליולי. כל הבדיקות הראו עליה גדולה בכמות החנקן בעלים (בהשוואה לעצים מזובלים). אולם בפרדסים מספר נגרמו נזקים, כלהלן: הצהבת קצות העלים; עלים "חרוכים". הנזק נגרם לעלים צעירים וזקנים. לכן אין להמליץ עדיין על שיטה זו בקנה מידה מסחרי. יתכן שיש להפחית את ריכוז השתן ל-2.5—4 ק"ג ל-100 גלון מים, ואת הריסוס יש לבצע בין חודש ינואר להתחלת הליבלוב באביב.

(Jones, W. W., Steinacker, M. L.

Leaf sprays of urea as a source of nitrogen for Citrus trees. Calif. Citr. Jan. 1953).

גודל הגרגיר בענבים חסרי חרצנים

בקליפורניה נעשו נסיונות לרסס גפנים, לשם הגדלת גרגרי האשכול; הנסיונות בוצעו בזנים תומסון ובלק-קוריןט. ריססו בחומצה 4 כלורופנוק-סית (4 chlorophenoxyacetic acid) מיד לאחר נשירת הגרגרים הראשונים אחרי הפריחה. אין לאחר בתקופת הריסוס.

הריסוס השפיע על גודל הגרגרים. ריכוז של חומר הריסוס בין 5—15 חלקי מיליון לא גרם נזק, ריכוז גבוה יותר גורם לנזקים.

התוצאות הטובות ביותר היו בשילוב של ריסוס

עם חיגור. בענבים המרוססים היה אחוז הסוכר קטן יותר; אולם יתכן, כי הבשלתם מתאחרת ויש להשאירם זמן רב יותר על הגפן, כדי שיגיעו לאחוז רצוי של סוכר.

לפני הריסוס יש לדלל באשכולות, שאם לאו — אין הריסוס משפיע. אין להמליץ עדיין על ריסוס זה בקנה מידה מסחרי, ועל כל כורם לנסות קודם את הריסוס על מספר גפנים.

(Weaver, R. J.: Berry size of seedless grapes, Calif. Agr. Dec. 1952).

הבלה"ד ד"ר סילביה רייך